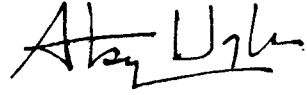

Tarih : 30.3.2021

Sayı : 137

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Turizmi Teşvik Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun
Teklifimiz ve gerekçesi ekte sunulmaktadır.
Gereğini arz ederiz.

Atay USLU
Antalya Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI	
Tali Komisyon	- Milli Eğitim, Kültür Gençlik ve Spor - Plan ve Bütçe
Esas Komisyon	Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm
Tarih : 30 Mart 2021	Esas No: 73517

TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BŞK. LİGİ
30 Mart 2021
Numara

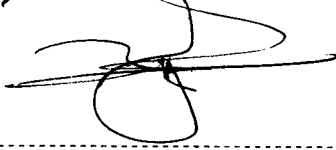
TBMM GENEL BİRLİK
30 Mart 2021
No. 801473
EBYS'ye

Fatma Betül SAYAN KAYA
İstanbul Milletvekili

Ülde Kızıldereli
Çanakkale Mv.
Ülde

Yöcel MEWEKİ
Nevşehir Milletvekili

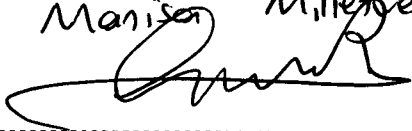

Hasan Turan
İstanbul Milletvekili
Hasan

Yaman
İsmail Kaya
Osmaniye Mv.

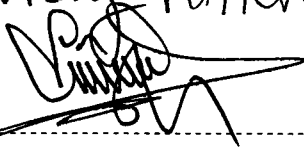
Orhan YEGIN
Ankara Milletvekili

İsmail Bilen
Manisa Milletvekili

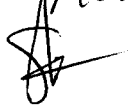
Tülay Kaynarca
İstanbul Milletvekili
Tülay Kaynarca

Hasan Bayram Türkoğlu
Hatay Milletvekili

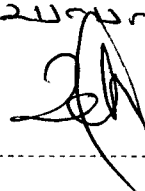

Müseyin YAYMAN
Hatay Milletvekili
Yayman

Seyhan DİNGİZ
Mardin Mv.

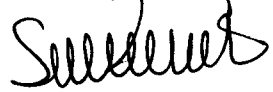

Zehra Taşkesenlioğlu BAU
Erzurum Mv.

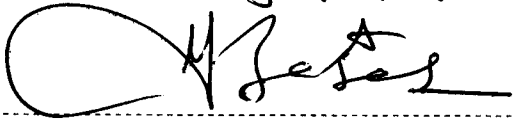

Necip NASIR
İZMİR M.V.

Semih EKİNCİ
SİVOĞ M.V.

Yusuf Başer
YORGAT M.V.

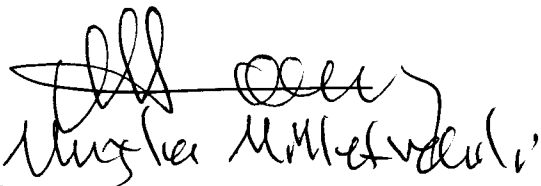

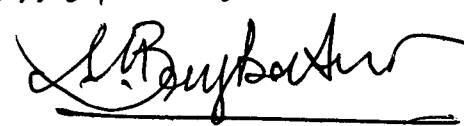
Mirzifinaz

G. Selma Can
Lütfiye Selma Can
ANKARA MİLLETVEKİLİ

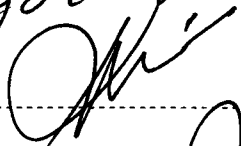
Mehmet Ali ÖZKAN
Manisa M. Vekili
M. Ali

Mehmet Tamer DİZİRA

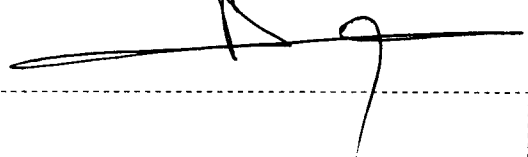

Manisa Milletvekili

Meirut BAYBATUR
Manisa Milletvekili

Bekir Kuşvet ERİNG
AYDIN M.V.

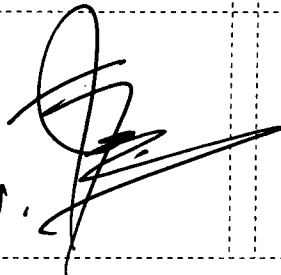

Abdullah DOĞRU
Maden M.V.

Ramazan Can

Kırıkkale M.V.

GENEL GEREKÇE

Ülkemiz; dünyanın en eski medeniyetlerine ev sahipliği yapan, zengin tarihi, kültürü, kültür varlıkları ve eşsiz doğal güzellikleri barındıran, turizm sektöründe yüksek tesis ve hizmet kalitesine sahip olan, sağlık, kongre, gastronomi, kış, golf, spor turizmi ve diğer turizm türlerinde sahip olduğu potansiyel ve servis kalitesi ile dünyadaki diğer rakip ülkelerin önünde yer alan, önemli bir turizm destinasyonudur.

Ülkemizde 50'den fazla iş kolu ile doğrudan ilişkisi bulunan ve bacasız sanayi olarak adlandırabileceğimiz turizm sektörünün, dolaylı ve dolaysız istihdama katkısı son 10 yılda 11 milyondan 16 milyona ulaşmıştır. Turizm sektörü; sürekli istihdam yaratan ve teknolojinin istihdam üzerindeki olumsuz etkisinin en az olduğu sektördür. Bu açıdan Orta Vadeli Planda (OVP) da turizm gelirlerinin cari açığın azaltılmasındaki önemi özellikle vurgulanmıştır. Görüldüğü üzere turizm, ekonomimizin en önemli lokomotiflerinden biri olup ekonomimize ürettiği katma değer oldukça dikkate değerdir.

Bu açıdan son yıllarda ülkemizin turizm sektöründe gösterdiği büyük ilerlemenin artarak devam etmesi için, turizm politikasının belirleyici ve uygulayıcısı olan Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından, ülkemizin turizmine yönelik planlama, tahsis, belgelendirme başta olmak üzere turizm amaçlı yürütülen tüm çalışmaların bütüncül bir yaklaşımla ele alınması stratejisi benimsenmiştir.

12/3/1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunuyla; günümüzde sayısı 236 adet olan turizm merkezleri ve kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgelerinde turizmin sektörel kalkınmasını destekleyen bakış açısıyla 1/100.000 ve 1/50.000 ölçekli çevre düzeni planları, 1/25.000 ve 1/5000 ölçekli nazım imar planları ve 1/1000 ölçekli uygulama imar planlarını yapma, yaptırma ve onaylama yetkisi Kültür ve Turizm Bakanlığına verilmiştir.

Bunun yanı sıra, Onbirinci Kalkınma Planı ve "Türkiye Turizm Ana Planı-2023" kapsamında turizm sektörünü geliştirecek ve uygulanabilirlik konusunda dinamik bir işleyişe kavuşturacak tedbirlerin alınması konusunda yeni açılımlar geliştirilmesi yönünde etüt, proje ve planlama çalışmaları yürütülmektedir.

Ancak, kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezleri içinde milli parklar, tabiat parkları, tabiat anıtları, tabiatı koruma alanları, doğal sit alanları, sulak alanlar gibi korunan alanlarda plan onama işlemleri farklı idareler tarafından ilgili mevzuatları uyarınca yürütülmektedir. Bu durumda, korunan alanların çevresi ile ilişkilerinin kurulması ile turizm merkezleri ve kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri kapsamında bütüncül planlama kararları oluşturulması açısından, şehircilik ilke ve esaslarına ve planlama prensiplerine aykırı bir parçacı yaklaşım ortaya çıkmaktadır.

Ayrıca, bu süreçte Kültür ve Turizm Bakanlığınca kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgesi veya turizm merkezi bütününde hazırlanan, ancak bir kısmı bu Bakanlıkça onaylanmasına karşın korunan alan statüsünde bulunması nedeniyle onaylanmak üzere ilgili Bakanlığa gönderilen imar planlarının onama süreçlerinin uzaması planlama kararlarının bütüncül bir şekilde uygulanması olanağını ortadan kaldırmakta ve mağduriyete sebep olmaktadır.

Diğer taraftan, uygulamada ilgili bakanlıklar ve kamu idarelerinin bu yetkilerini kullanırken turizm amaçlı kullanılmak veya turistik hareketlere imkân vermek üzere çeşitli tür ve kapasitede konaklama tesisleri yapılmasına olanak sağladıkları görülmektedir. Bu durumda ise, Kültür ve Turizm Bakanlığının kontrol ve denetimi dışında turizm kullanımları oluşmakta, ülkemiz turizminin bütüncül yaklaşımla ele alınması ve hayata geçirilmesi aksamakta, uygulamada karşılaşılan sorunlar karşısında bu Bakanlık tarafından çözüm üretilmemekte ve bu durumdan ülkemiz ekonomisine büyük katkı sağlayan turizm sektörü olumsuz etkilenebilmektedir.

Bu çerçevede, son yıllarda gerek ülkemiz gerekse dünya turizminin gelişimi karşısında 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun bazı maddelerinin uygulama kabiliyetinin azaldığı,

turizm sektörünün sürekli gelişen ve değişen ihtiyaçlarını karşılamakta yetersiz kaldığı ve kurumlar arası yetki çakışmasının turizm gelişimini olumsuz etkilediği anlaşıldığından, 2634 sayılı Kanunun bazı maddelerinin değiştirilerek Kültür ve Turizm Bakanlığına planlama, tahsis ve belgelendirme konusunda daha açık yetkiler veren bu Kanun Teklifi hazırlanmıştır. Ayrıca, Kanun Teklifiyle, bu düzenlemelere paralel olarak ilgili bazı kanunlarda da önemli değişiklikler yapılmaktadır.

Bu çerçevede Kanun Teklifi ile;

- Kültür ve Turizm Bakanlığının kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezleri içinde her ölçekteki plânları yapma, yaptırma, re'sen onaylama ve tadil etme konusundaki yetkisine ilave olarak kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezleri içinde yer alan korunan alanlarda kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilerce hazırlanan her tür ve ölçekteki plan ve plan değişikliklerinin sadece Kültür ve Turizm Bakanlığına sunulması; Bakanlık tarafından uygun görülen planların Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca ilgili tabiat varlıklarını koruma bölge komisyon kararı da alınarak en geç 6 ay içinde sonuçlandırılması ve bu sayede iki Bakanlığın da yetkili olduğu bu alanlarda mutabakat sağlanarak, planlama sürecinin hızlandırılması hedeflenmektedir.

- Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezleri ile bu bölge ve merkezlerin dışında olmakla birlikte deniz kıyısı olan ilçelerde, 2873 sayılı Millî Parklar Kanunu gereğince tespit ve ilân edilen yerleri, konaklama içeren tesislerin yapılması amacıyla yatırımcılara tahsis etme konusunda münhasıran Kültür ve Turizm Bakanlığının yetkili kılınması amaçlanmıştır. Bu yerlerde lüks çadır, çadır ve karavan alanı yapılması ve işletilmesi amacıyla ilgili kurumlarca yapılacak kiralamarlar saklı tutulmuştur. Böylece, uygulamada ilgili bakanlıkların mevzuattan kaynaklanan yetkileri kullanılırken, turizm amaçlı kullanılmak veya turistik hareketlere imkân vermek üzere konaklama tesisleri yapılmasına olanak sağlamalarının ve Kültür ve Turizm Bakanlığının kontrol ve denetimi dışında turizm kullanımlarının oluşmasının engellenmesi öngörülmektedir.

- Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezleri dışında kalan ve imar planları ile turizm amaçlı kullanıma ayrılan alanlar ile jeotermal suyun kullanımına yönelik turizm amaçlı kullanıma konu edilebilecek Hazine taşınmazlarının tahsisi konusunda da Kültür ve Turizm Bakanlığına yetki verilmesi böylece, bu konudaki yetkinin tek elde toplanarak çeşitli bakanlıklar ve kamu idareleri arasında meydana gelen yetki karmaşasının giderilmesi öngörülmekte, bu şekilde ülkemizin Turizm Strateji Planları ve Turizm Master Planları doğrultusunda belirlenen hedeflere ulaşmak için bir bütün olarak daha hızlı ve rasyonel şekilde karar alınması hedeflenmektedir.

- Ülkemiz turizm sektöründe belirli bir standardın getirilmesi için turizm tesislerinin Kültür ve Turizm Bakanlığının denetimi ve kontrolü altında olmasını sağlamak amacıyla, konaklama tesislerinin ve plaj işletmelerinin Bakanlıktan turizm işletmesi belgesi almaları zorunluluğu getirilmektedir. Kamu kurum veya kuruluşlarının işlettiği konaklama tesisleri, misafirhaneler ile vilayetler evi ve ordu evlerinin bu düzenlemeden muaf tutulması öngörülmektedir. Bu belgenin alınmaması halinde faaliyetin sona erdirilmesi yaptırımı getirilmektedir. Halihazırda faaliyette bulunan, Bakanlık tarafından belgelendirme koşullarını sağlayamayan ancak Bakanlıkça belirlenecek asgari standartları sağlayabilecek konaklama tesislerine de basit konaklama tesisi turizm işletmesi belgesi verilerek bu tesisler de Bakanlık kontrolüne alınmakta ancak, uygulamada yaşanabilecek sorunların önlenmesini teminen Bakanlıktan turizm işletmesi belgeli tesislere getirilen bazı teşviklerden bu tesislerin yararlandırılmaması öngörülmektedir.

- Benzer şekilde, kruvaziyer liman, yat limanı, çekek yeri, rıhtım ve iskele gibi deniz turizmi tesisleri işletmelerinin Kültür ve Turizm Bakanlığından turizm işletmesi belgesi almaları zorunluluğu getirilmekte, bu belgenin alınmaması halinde para cezası yaptırımı

öngörülmektedir. Mevcut durumda Kültür ve Turizm Bakanlığında belgesiz olarak faaliyet gösteren deniz turizmi tesislerine de belge almaları için 3 yıl süre tanınmaktadır.

- Kültür ve Turizm Bakanlığının kontrol ve denetimi dışında turizm kullanımları oluşmasının önlenmesi, turizm sektörünün tek elden ve kapsayıcı stratejiyle geliştirilmesi hedefi doğrultusunda, 5686 sayılı Jeotermal Kaynaklar ve Doğal Mineralli Sular Kanununda değişiklik yapılarak jeotermal kaynakların turizm amaçlı kullanımına yönelik düzenlemeler eklenmektedir.

Bilindiği üzere, 2009 yılında faaliyetlerine başlayan ve Türkçe öğretiminden kültür-sanata, Türkoloji çalışmalarından geleneksel sporlarımıza uzanan geniş bir yelpazede yurtdışında 60 kültür merkezi ile faaliyet gösteren Yunus Emre Enstitüsü, Türkiye'nin uluslararası alanda bilinirliğini, güvenilirliğini ve itibarını artırmak misyonuyla hareket ederken dünyanın her yerinde Türkiye ile bağ kuran ve Türkiye'ye dost insan sayısını artırmayı hedeflemektedir. Kültür merkezlerinde verilen Türkçe eğitiminin yanı sıra, farklı ülkelerdeki eğitim kurumlarıyla yapılan işbirlikleri ile Türkoloji bölümleri ve Türkçe öğretimi desteklenmektedir.

Türkiye'nin kültürünü, dilini, tarihi geçmişini ve birikimini, sanatsal varlıklarını, bilimsel ve akademik çalışmalarını tüm dünyada tanıtmak, öğretmek ve duyurmak misyonunu üstlenen Yunus Emre Vakfı'nın ve bu vakfa bağlı olarak faaliyet gösteren Yunus Emre Enstitüsüne ilişkin olarak 2007 yılında kabul edilen 5653 sayılı Yunus Emre Vakfı Kanunu'nda Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi'nin getirdiği yeniliklerden ve Vakfın yeni ihtiyaçlarından kaynaklı değişikliklerin yapılması ihtiyacı hasıl olduğundan, Kanun Teklifiyle bu kapsamda çeşitli düzenlemeler yapılmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- 2634 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinde yapılması öngörülen değişikliklerle mevcut tanımlar, uygulamada karşılaşılan sorunların giderilmesi amacıyla yeniden düzenlenmekte ve yeni tanımlamalar yapılmaktadır. Ayrıca Kanun Teklifiyle turizm sektöründe belirli bir standardın getirilmesi için turizm tesislerinin Kültür ve Turizm Bakanlığının denetimi ve kontrolü altında olmasını sağlamak amacıyla konaklama tesislerinin Kültür ve Turizm Bakanlığından turizm işletmesi belgesi almaları zorunluluğu getirildiğinden buna ilişkin olarak maddeye yeni tanımlar eklenmektedir.

MADDE 2- Maddenin birinci fıkrasıyla, Cumhurbaşkanı kararıyla tespit ve ilan edilen kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezlerinin tespitine ilişkin esaslar belirlenmektedir. Bu kapsamda, hem alan ölçeğinde kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgelerinin hem de ağırlıklı olarak kamu taşınmazlarını kapsayan turizm merkezlerinin tespitinde ülkenin doğal, tarihi, arkeolojik ve sosyo-kültürel turizm değerleri ile turizm potansiyelinin dikkate alınması öngörülmüştür.

Maddenin ikinci fıkrasıyla turizm faaliyetlerinin teşvik edilmesi amacı doğrultusunda Cumhurbaşkanınca kabul edilen yatırımlarda devlet yardımları hakkında kararda belirlenen teşviklerin, kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezleri için uygulanması hedeflenmektedir.

Maddenin üçüncü fıkrasıyla kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgesi veya turizm merkezi olarak ilan edilen yerlerde özel sektör ile işbirliği sağlanarak kurulacak birliklerin, mahalli idareler ve tesislerin katılımının yanı sıra bölgedeki yerli ve yabancı turizm yatırımcılarının katılımıyla güçlendirilerek, bölgedeki turizm gelişimi açısından etkin bir rol ve sorumluluk almalarının sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 3- Maddeyle ilgili mevzuata göre yetkili idare tarafından işyeri açma ve çalışma ruhsatı verilen konaklama tesislerinin Kültür ve Turizm Bakanlığından turizm işletmesi belgesi almasının zorunlu tutulması, böylece, konaklama tesislerinin asgari standartlara sahip olması ve standart birliği sağlanması, işyeri açma ve çalışma ruhsatı ile faaliyet gösteren konaklama tesislerinin de Kültür ve Turizm Bakanlığının denetimine alınarak uygulamada karşılaşılan ve genellikle tüketici mağduriyeti ile sonuçlanan olumsuz durumların önlenmesi amaçlanmaktadır. Ayrıca benzer şekilde plaj işletmelerinin de Kültür ve Turizm Bakanlığından turizm işletmesi belgesi alması zorunlu tutulmaktadır.

Diğer taraftan, Kültür ve Turizm Bakanlığından belge alması zorunluluğu getirilmeyen konaklama tesislerinin belirlenmesi amacıyla kamu kurum veya kuruluşlarının işlettiği misafirhaneler ile vilayetler evi ve ordu evlerinin bu düzenlemeden muaf tutulması öngörülmektedir.

Maddenin dokuzuncu fıkrasıyla ise, Kültür ve Turizm Bakanlığınca turizm sektörünün kalkınmasını ve planlı ve kontrollü şekilde gelişimini sağlamak amacıyla sosyal ve teknik altyapı hizmetlerinin karşılanması için kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgesi ve turizm merkezlerinde bulunan konaklama tesislerinin tür veya kullanım kararı değişikliği ile kapasite artışı durumlarında yatırımcıdan sosyal ve teknik altyapıya katılım payı alınabilmesi imkanı getirilmektedir.

Maddenin onuncu fıkrasıyla, beş yıldızlı oteller ve tatil köylerinin kendi müşterilerine kendi öz malı araçlarıyla gelişi gidiş noktaları ile tesis arasında transfer hizmeti sunabilmesine ilişkin usul ve esaslar belirlenmektedir.

MADDE 4- 2634 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin değiştirilen ikinci fıkrasıyla Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerlerin kamu yararı doğrultusunda korunmasına veya

kullanılmasına katkıda bulunmak veya bu yerlerin kontrollü kullanımını sağlamak amacıyla ücretsiz girişli günübirlik tesis yapılmasına ilişkin usul ve esaslar belirlenmektedir.

Ayrıca ücretsiz girişli günübirlik tesis ile 9 uncu maddenin (b) bendinde belirtilen altyapı tesislerinin yapım işinin kamu yararı için Kültür ve Turizm Bakanlığı eliyle yürütülmesi halinde, ağaçlandırma ve bakım bedeli ile orman köylüleri kalkındırma geliri alınmaması öngörülmektedir.

Bilindiği üzere, lüks kampçılık turizmi, ilk olarak Avrupa'da yayılmış ve son yıllarda, özellikle sahip olduğumuz doğal kaynaklar açısından ülkemizde de rağbet görmeye başlamıştır. Yapılan düzenleme ile; doğa ile iç içe lüks konaklama deneyimi yaşatmaya yönelik olarak gelişen bu alternatif turizm türünün, ülkemiz mevzuatında da yasal altlığının oluşturulması ve kontrollü gelişiminin sağlanması amaçlanmıştır.

Bu bağlamda, özellikle lüks çadır tesislerinin doğal niteliği yüksek alanlarda yer seçme eğilimleri dikkate alınarak, tesislerde yer alacak ünitelerin yapı niteliği taşımaması, imara konu olmaması, temelsiz ahşap platform üzerine, mümkün olan en az müdahaleyle, çevre dostu çadır malzemesi kullanarak, doğal ekosisteme uygun konumlandırılması şart koşulmuştur. Ayrıca, tesislerin kontrollü gelişiminin sağlanması ve yüksek nitelik taşımalarını teminen, Kültür ve Turizm Bakanlığından turizm işletmesi belgesi almayan tesislerin işletmeye açılmayacağı ve bu Bakanlıkça onaylanacak yerleşim tasarım ve yönetim planı ile koşulların belirleneceği özellikle vurgulanmıştır.

MADDE 5- Mevcut 2634 sayılı Kanun ile turizm merkezleri ve kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri sınırları içinde özel ve sektörel bir planlama olan turizm amaçlı ve odaklı imar planlarını yapma, yaptırma ve onaylama yetkisi Kültür ve Turizm Bakanlığına verilmiştir.

Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezleri içinde milli parklar, tabiat parkları, tabiat anıtları, tabiatı koruma alanları, doğal sit alanları, sulak alanlar gibi korunan alanlarda plan onama yetkisi ise Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından yürütülmektedir. Bu durumda, korunan alanların çevresi ile ilişkilerinin kurulması ile turizm merkezleri ve kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri kapsamında bütüncül planlama kararları oluşturulması açısından, şehircilik ilke ve esaslarına ve planlama prensiplerine aykırı bir parçacı yaklaşım ortaya çıkmaktadır.

Ayrıca, bu süreçte Kültür ve Turizm Bakanlığınca kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgesi veya turizm merkezi bütününde hazırlanan, ancak bir kısmı bu Bakanlıkça onaylanmasına karşın korunan alan statüsünde bulunması nedeniyle onaylanmak üzere Çevre ve Şehircilik Bakanlığına gönderilen planların onama süreçlerinin uzaması planlama kararlarının bütüncül bir şekilde uygulanması olanağını ortadan kaldırmakta ve mağduriyete sebep olmaktadır.

Plan yapımı konusunda farklı kurumların yetkili olmasından kaynaklı olarak oluşan ihtilafların ve mağduriyetlerin giderilmesini teminen, madde ile;

- Kültür ve Turizm Bakanlığının kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezleri içinde her ölçekteki plânları yapma, yaptırma, re'sen onaylama ve tadil etme konusundaki yetkisine ilave olarak kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezleri içinde yer alan korunan alanlarda kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilerce hazırlanan her tür ve ölçekteki plan ve plan değişikliklerinin sadece Kültür ve Turizm Bakanlığınca sunulması; Bakanlık tarafından gerekli incelemelerin yapılarak uygun görülen planların değerlendirilmek üzere Bakanlıkça Çevre ve Şehircilik Bakanlığına gönderilmesi; bu planların, Kültür ve Turizm Bakanlığı ile mutabakat sağlanarak Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca ilgili tabiat varlıklarını koruma bölge komisyon kararı da alınarak en geç 6 ay içinde sonuçlandırılması ve bu sayede iki bakanlığın da yetkili olduğu bu alanlarda planlama sürecinin hızlandırılması hedeflenmektedir. Ancak 7174 sayılı Kapadokya Alanı Hakkında Kanun, 6546 sayılı Çanakkale Savaşları Gelibolu Tarihi Alanı Hakkında Bazı Düzenlemeler

Yapılmasına Dair Kanun ve Askeri Yasak Bölgeler ve Güvenlik Bölgeleri Kanunu kapsamında kalan alanlar ile 2960 sayılı Boğaziçi Kanununda öngörünüm bölgesi olarak belirlenen alanlar, özel çevre koruma bölgeleri ve özelleştirme kapsam ve programına alınan alanlar bu yetki dışında bırakılmıştır.

-Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezlerinin bütüncül bir bakış açısıyla değerlendirilmesini teminen, özelleştirme kapsam ve programına alma işlemlerinden önce Kültür ve Turizm Bakanlığına bilgi verilmesi amaçlanmaktadır.

Genel olarak bu maddeyle yapılan düzenlemeler ile; ülkemizin turizm sektöründe gösterdiği büyük ilerlemenin artarak devam etmesi için, turizm politikasının belirleyici ve uygulayıcısı olan Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından, ülkemizin turizmüne yönelik planlama ve çalışmaların bütüncül bir yaklaşımla yürütülmesi, kurumlar arası yetki çatışmasının giderilerek bürokrasinin azaltılması, planlama sürecinin kısaltılarak turizm potansiyeli yüksek alanların ülkemiz turizmüne kazandırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 6- Madde ile;

-Kamu taşınmazlarının turizm amaçlı kullanılmak üzere Kültür ve Turizm Bakanlığına tahsisi süresi, uygulamada karşılaşılan sorunların giderilmesi için 3 aya çıkartılmaktadır.

-Mera, yaylak ve kışlakların tahsis amacının ilgili mevzuatına göre değiştirilmesi halihazırda 2634 sayılı Kanunun ek 4 üncü maddesinde düzenlenmekteyken, bu tahsis sonrası taşınmazların şerhli olarak Hazine adına tapuya tescil edilmesi ve tescili müteakip Kültür ve Turizm Bakanlığına tahsis edilmesi, ot bedelinin ise taşınmazın yatırımcıya tahsisi aşamasında yatırımcı tarafından karşılanması sağlanarak, bu taşınmazların yatırımcılara tahsis sürecinde aksama yaşanmaması amaçlanmıştır.

-Daha önce 7175 sayılı Kanunla 2634 sayılı Kanuna eklenen mesire yerleri ile ilgili ek 5 inci maddedeki düzenlemeye paralel olarak, kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezleri ile deniz kıyısı olan ilçelerde, 2873 sayılı Millî Parklar Kanunu gereğince tespit ve ilân edilen yerleri, lüks çadır, çadır ve karavan alanı hariç konaklama içeren tesislerin yapılması amacıyla yatırımcılara tahsis etme konusunda münhasıran Kültür ve Turizm Bakanlığının yetkili kılınması amaçlanmıştır. Böylece, uygulamada ilgili bakanlıkların mevzuattan kaynaklanan yetkileri kullanılırken, turizm amaçlı kullanılmak veya turistik hareketlere imkân vermek üzere konaklama tesisleri yapılmasına olanak sağlamalarının ve Kültür ve Turizm Bakanlığının kontrol ve denetimi dışında turizm kullanımlarının oluşmasının engellenmesi öngörülmektedir.

-Turizmin bütüncül planlanması yaklaşımı doğrultusunda, kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezlerinde Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığınca uygun görülen yat limanı yapılması amacıyla yatırımcılara taşınmaz tahsis etmeye Kültür ve Turizm Bakanlığının yetkili kılınması öngörülmektedir.

- Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgesi ile turizm alan ve merkezi sınırları içerisinde kalan taşınmazları turizm amaçlı kullanıma tahsis etmeye münhasıran Kültür ve Turizm Bakanlığının yetkili kılınmasına yönelik düzenlemelere paralel olarak, Kültür ve Turizm Bakanlığının kontrol ve denetimi dışında turizm kullanımları oluşmasının önlenmesi, ülkemiz turizminin bütüncül yaklaşımla ele alınması ve hayata geçirilmesinin sağlanması, böylece ülkemiz ekonomisine büyük katkı sağlayan turizm sektörünün tek elden ve kapsayıcı stratejiyle geliştirilmesi hedefi doğrultusunda; kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezleri dışında kalan ve imar planları ile turizm amaçlı kullanıma ayrılan alanlar ile jeotermal suyun kullanımına yönelik turizm amaçlı kullanıma konu edilebilecek Hazine taşınmazlarının tahsisi konusunda da Bakanlığa yetki verilmesi öngörülmektedir.

- Ayrıca, kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri içinde veya dışında kalan kalan belediye, il özel idaresi ve yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıklarına ait taşınmazların da yatırımcıların talebi, maliki idarenin uygun görüşüyle, tahsis bedeli maliki idareye ait olmak

üzere, Kültür ve Turizm Bakanlığı ile taşınmazın maliki kamu kurum ve kuruluşları arasında düzenlenecek protokol kapsamında Bakanlık tarafından yatırımcılara tahsis edilebilmesi imkân sağlanmasına yönelik düzenleme yapılmıştır.

MADDE 7- Madde ile;

-Belgeli yatırım veya işletmelerin tümünün devredilmesi, kiraya veya işletmeciye verilmesi, şirket unvan ve ortaklık yapısının değiştirilmesi ile işletme türünün kısmen veya tamamen değiştirilmesi durumunda Kültür ve Turizm Bakanlığından izin alma zorunluluğunun kaldırılması amaçlanmaktadır.

-Bakanlık tarafından yapılacak istatistiki çalışmalar ve diğer projelerde kullanılmak üzere, ülke turizminin göstergelerinin belirlenmesinde kullanılacak verilerin belgeli işletmeler tarafından Bakanlıkça belirlenecek süreler içinde eksiksiz ve doğru olarak Bakanlığa gönderilmesini teminen düzenleme yapılmaktadır.

- Kültür ve Turizm Bakanlığının göreviyle ilgili işlemlerin tebliği için gerçek ve tüzel kişilere elektronik tebligat adresi alma zorunluluğu getirmeye yetkili kılınması, görev alanı kapsamındaki iş ve işlemlere ilişkin tebligatların, elektronik ortamda muhataplarına tebliğ edilmesi amaçlanmaktadır.

Diğer taraftan madde ile; belgeli işletmelerin, ödemek zorunda oldukları turizm payının ödenmesi takip edebilmek amacıyla düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 8- Madde ile; turizm işletmesi belgeli işletmelerde yabancı personel çalıştırılması ile deniz turizmi araçlarında çalışmalarına müsaade edilecek yabancı zabıt ve kapitanlara ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 9- Mevcut mevzuat kapsamında, deniz turizmi araçlarına güvenli bağlama, karaya çekme, bakım, onarım hizmetleri, ziyaretçilere yeme, içme, dinlenme gibi hizmetleri sunan kruvaziyer gemi limanı, yat limanı, çekek yeri, rıhtım ve iskele gibi turizm tesislerinin işletmeciliğinin yapılabilmesi için Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığından alınacak işletme izni sonrasında Kültür ve Turizm Bakanlığından belge alınması gerektiği düzenlenmiş, ancak aksi durumda uygulanacak yaptırımlar düzenlenmemiştir. Bu nedenle, deniz turizmi tesislerinin asgari standartlara sahip olması ve standart birliği sağlanması amacıyla Kültür ve Turizm Bakanlığınca getirilen kriterleri sağlayan ve bu standartlar sayesinde ülke turizmine de olumlu katkı sağlayan belgeli tesisler ile Kültür ve Turizm Bakanlığından belge almadan faaliyette bulunan tesisler arasında hem nitelik farkı ve haksız rekabet hem de tesislerden yararlananlar açısından Bakanlığa da yansıyan mağduriyetler oluşabilmektedir.

Ayrıca, Kültür ve Turizm Bakanlığından belgeli deniz turizmi tesislerinden yıllık olarak faaliyet raporlarından her yıl bağlanan yat sayısı, yatların bayraklarına ve türlerine göre dağılımı gibi bilgiler yer aldığından deniz turizmi tesisleri açısından yat bağlama kapasitesine ilişkin düzenli veri sağlanmaktadır.

Bununla birlikte, uygulamada Kültür ve Turizm Bakanlığından turizm yatırımı veya işletmesi belgeli deniz turizmi tesisi sayısından daha fazla sayıda sadece Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığından işletme izni alarak faaliyet gösteren deniz turizmi tesisi bulunmaktadır. Bu durumda Kültür ve Turizm Bakanlığı, deniz turizmi açısından ülke çapında toplam yat bağlama kapasitesi dikkate alınarak ihtiyacı tespit edemediğinden, hem deniz turizmi hem de ülke turizm açısından makro değerlendirmeler yapma imkânı bulunmamaktadır.

Buna göre madde ile;

-Deniz turizmi tesisleri işletmeciliği yapılabilmesi için gerçek ve tüzel kişiler tarafından, Kültür ve Turizm Bakanlığından belge alınması zorunluluğu hususunda daha açık düzenleme yapılmaktadır.

- Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından turizm işletmesi belgesi iptal edilen deniz turizmi tesisi işletmelerine de iptal tarihinden itibaren bir yıl içinde yeniden belge almaları zorunluluğu getirilmektedir.

MADDE 10- Madde ile; deniz turizmi araçları işletmeciliği ile turizm amaçlı sportif faaliyet işletmeciliği yapılabilmesi için Kültür ve Turizm Bakanlığından belge alınması zorunluluğu getirilmesi, bu işletmelerin yönetmelikle belirlenen amaçlar dışında faaliyette bulunamamaları sağlanarak turizm fonksiyonunu muhafaza etmeleri, Türk bayraklı yatların gezi, spor ve eğlence amaçıyla kullanılmak üzere işletilme esasları düzenlenerek, bu faaliyetin yolcu taşımacılığı sayılmaması amaçlanmıştır.

Ayrıca, İstanbul İlinde kruvaziyer turizmine yönelik olarak yürütülen çalışmalar sonucunda, boğaz kenarında dünyanın en önemli destinasyon projeleri arasında yer alan Galataport İstanbul ile projesine yeni başlanan ve analiman olarak planlanan Yenikapı Kruvaziyer Gemi Limanının tamamlanmasıyla İstanbul'un turizm potansiyeline ve kruvaziyer turizminde dünyada önemli bir merkez haline gelebilmesine katkı sağlanacağı öngörülmektedir. Bu açıdan madde ile, kruvaziyer gemilerle gelenler dahil olmak üzere, İstanbul'a gelen ziyaretçilere turistik gezi yaptırılabilmesi amaçıyla, sahip oldukları yüksek kapasite ve teknik donanım nedeniyle İstanbul İlinde faaliyet gösteren ve ilgili idareler tarafından yolcu taşımacılığı yapmak üzere yetkilendirilen deniz araçlarının; belge düzenlenmek suretiyle turistik gezi amaçlı kullanılabilmesi öngörülmektedir.

MADDE 11- Madde ile; Kültür ve Turizm Bakanlığınca  lke turizmine ve tanıtımına katkı sağladığı değerlendirilen ve boyları 39 metre üzerinde olan yabancı bayraklı yatların Türk karasularında faaliyet göstermelerine ve seyrine ilişkin usul ve esaslar belirlenmekte ve Türk bayraklı yatların işletilmesine ve kiralanmasına ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

Diğer taraftan, Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığınca düzenlenen denize elverişlilik belgesinde kapasitesi on ikiden fazla olan deniz turizmi araçlarının, Türk Ticaret Kanununun 1259 uncu maddesindeki sigorta gereklerine tabi olması sağlanarak, uygulamada karşılaşılan sorunların giderilmesi amaçlanmıştır.

MADDE 12- Madde ile; Kültür ve Turizm Bakanlığından belge alma zorunluluğunun tüm konaklama tesisleri, plaj işletmeleri ve deniz turizmi tesislerini kapsayacak şekilde genişletilmesi nedeniyle artacak denetim işi yoğunluğunun karşılanması ve işlemlerin zaman kaybı olmadan sonuçlandırılması için denetim yetkisinin Kültür ve Turizm Bakanlığınca belirlenen sınırlarla taşra teşkilatına devredilmesi amaçlanmaktadır.

Ayrıca, güvenli turizm sertifikası uygulaması gibi Kültür ve Turizm Bakanlığınca gerekli görülen durumlarda Türkiye Turizm Tanıtım ve Geliştirme Ajansı ile işbirliği halinde yetki verilecek Türk Akreditasyon Kurumundan akredite denetim firmaları aracılığıyla sertifika programları uygulayabilmesi hedeflenmektedir.

MADDE 13- Uygulama kolaylığı sağlanması ve süreçlerin aksamadan hızlı bir şekilde sonuçlandırılmasını teminen madde ile; Kültür ve Turizm Bakanlığı taşra teşkilatına yetki devri yapılması durumunda, para cezalarının denetim yetkisini kullananlar tarafından da verilebilmesi amaçlanmıştır.

MADDE 14- Madde ile; 7183 sayılı Kanuna göre turizm payı ödemekle yükümlü olan belge sahibine bu ödemeye ilişkin belgenin ( dendi belgesi ya da ciro elde edilmeyen döneme ilişkin boş beyanname) süresi içerisinde Kültür ve Turizm Bakanlığına ibraz edilmemesi veya yapılan denetimlerde sunulmaması halinde uygulanacak yaptırım belirlenmiş, uyarmaya konu

eksiklik tespit edildiği durumlarda verilecek sürelerle ilişkin eksikliğin niteliği dikkate alınarak uygulamada karşılaşılan sorunların çözülmesine yönelik yeni düzenlemeler yapılmıştır.

MADDE 15- Madde ile, belge sahiplerine para cezası verilecek durumlar Kanun Teklifiyle getirilen yeni düzenlemeler dikkate alınarak yeniden belirlenmektedir.

MADDE 16- Madde ile; Kültür ve Turizm Bakanlığınca verilen turizm belgesinin iptali yaptırımının uygulanacağı durumlar belirlenmiştir.

MADDE 17- Madde ile; Kültür ve Turizm Bakanlığının mesire yerlerini tahsis etme yetkisi kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ile turizm merkezleri içinde ve bu bölge ile merkezlerin dışında olmakla birlikte denize kıyısı olan ilçeleri kapsayacak şekilde yeniden belirlenmektedir. Ayrıca, bu yerlerde lüks çadır, çadır ve karavan alanı yapılması amacıyla ilgili mevzuatı uyarınca Orman Genel Müdürlüğü tarafından kiralama yapılmasına imkan verilmektedir.

MADDE 18- Kanun Teklifiyle turizm merkezi ilanında 2634 sayılı Kanuna göre farklı kriterler getirildiği için uygulamada ihtilafa sebep olmaması, bürokratik işlemlerin azaltılması ve uygulama kolaylığı sağlanması bakımından madde ile; bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tespit ve ilân edilen turizm bölgeleri, turizm alanları ve turizm merkezlerinin, yeniden Cumhurbaşkanı kararı alınmasına veya başka bir idari işleme gerek kalmaksızın kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgesi statüsü kazanmış sayılması amaçlanmaktadır.

MADDE 19- Madde ile; ilgili idaresinden alınmış işyeri açma ve çalışma ruhsatı ile faaliyette bulunan ve turizm işletmesi belgesi bulunmayan konaklama tesislerine, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde Kültür ve Turizm Bakanlığına başvurmaları halinde basit konaklama turizm işletmesi belgesi verilmesi amaçlanmaktadır. Bu süre içerisinde turizm işletmesi belgesi alan konaklama tesislerinin basit konaklama turizm işletmesi belgesi almasının zorunlu olmaması hüküm altına alınmaktadır.

Ayrıca, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte faaliyette bulunan konaklama içermeyen müstakil plaj işletmelerine, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir ay içerisinde turizm işletmesi belgesi almak için Kültür ve Turizm Bakanlığına başvuruda bulunmaları halinde turizm işletmesi belgesi verilmesi, bu süre içerisinde başvuruda bulunmayan ve Kültür ve Turizm Bakanlığınca yapılacak denetim sonucunda belirlenen kriterleri taşımadığı veya sonradan kaybettiği anlaşılan işletmelerin belgeleri iptal edilmesi öngörülmektedir.

Bununla birlikte maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce Kültür ve Turizm Bakanlığından belge almadan faaliyetine devam eden deniz turizmi tesislerinin bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç yıl içinde turizm işletmesi belgesi almaları zorunluluğu getirilmektedir.

MADDE 20- Daha önce mevzuatı uyarınca orman sayılan alanlar ve milli parklar üzerinde turizm yatırımı gerçekleştirilmek amacıyla Tarım ve Orman Bakanlığınca düzenlenen sözleşmelerin, başvuru üzerine ve Kültür ve Turizm Bakanlığınca yeniden sözleşme düzenlenmek suretiyle devralınması, bu şekilde devralınan sözleşmeler uyarınca mevzuatı gereğince ormanlık alanlar ve milli parklarda ilgili idareler tarafından özel bütçesine gelir kaydedilen veya döner sermaye geliri olarak alınan tutarların bu idarelerce tahsil edilmesine devam edilmesi, diğerlerinin ise genel bütçe geliri olarak kaydedilmesi öngörülmektedir.

Madde ile ayrıca; 2873 sayılı Millî Parklar Kanunu gereğince tespit ve ilân edilen yerlerde yapılacak tahsis işlemlerine ilişkin düzenlemeler dikkate alınarak, Tarım ve Orman Bakanlığınca, bu maddeyi ihdas eden Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce üzerinde

konaklama tesisi yapılması amacıyla ihalesi yapılmış veya sözleşmeye bağlanmış yerler hakkında, sözleşme süresi boyunca ilgili mevzuat hükümleri uygulanması ve kazanılmış hakların korunması amaçlanmıştır.

Yine madde ile; Tarım ve Orman Bakanlığı döner sermayesinin gelirlerinde azalmaya sebebiyet verilmemesini teminen, daha önce Tarım ve Orman Bakanlığınca verilen izinler ve yapılan kiralamaralar uyarınca Tarım ve Orman Bakanlığı döner sermayesine gelir kaydedilen bedellerin tahsiline döner sermaye tarafından devam edilmesi, aynı yerlerin sözleşme süresi sonunda Kültür ve Turizm Bakanlığınca yeniden tahsis edilmesi durumunda da bedellerin yine Tarım ve Orman Bakanlığı döner sermayesi tarafından tahsil edilmesine devam edilmesi amaçlanmıştır.

MADDE 21- 15/05/2008 tarihinde yürürlüğe giren 7/5/2008 tarihli ve 5761 sayılı Kanunla 2634 sayılı Kanunda bazı önemli değişiklikler yapılmıştır. Bu kapsamda 2634 sayılı Kanuna göre tahsis edilecek orman sayılan yerlerde yapılaşmaya esas inşaat hakkının, emsal (E) 0.30'u geçemeyeceği hükme bağlanmıştır. Bu düzenlemenin, bahis konusu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihi takiben yapılacak yeni tahsisler ile birlikte bu tarihten önce tahsisi yapılmış ve faaliyete geçmiş turizm yatırımları için de uygulanması gerektiği şeklinde yorumlanmış ve uygulamalar bu şekilde yapılmıştır. Fakat bu noktada; söz konusu tesislerin tahsislerinin 5761 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce belirli tahsis koşulları ile hayata geçirilmiş olmasından dolayı mevcut tesislerde yapılacak esaslı tadilat veya yıkılıp yeniden inşa etme gibi durumlarda daha önceki yapılaşmaya esas inşaat hakkının yerine E:0.30 kullanılması hususu tahsis koşulları (özellikle belirlenen yatak kapasiteleri ve bu yatak kapasitelerine göre yapılan ödemeler) açısından sorunlar oluşturmıştır. Buna ek olarak 4706 sayılı Kanunda yapılan değişiklik ile tahsis sürelerinin uzatılmasına ilişkin düzenleme yapılmış ve tahsis süreleri uzatılan bu tesislerin aynı tahsis koşulları ile esaslı tadilat veya yıkılıp yeniden yapılması zorunluluğu oluşmuştur. Bu açıdan madde ile bu durumda olan tesislerin tahsis haklarının azaltılması ve dolayısıyla kamu gelirlerinin düşürülmesi gibi uygulamada meydana gelen sıkıntıların önlenmesi amaçlanmaktadır.

Ayrıca, 2634 sayılı Kanunun 15 inci maddesinin ikinci fıkrasına paralel olarak, uygulamada karşılaşılabilecek sorunların önlenmesini teminen, daha önce Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından yapılan ücretsiz girişli günübirlik tesis ile 9 uncu maddenin (b) bendinde belirtilen tesisler için yapılan tahsisler için ağaçlandırma ve bakım bedeli ile orman köylüleri kalkındırma gelirinin tahsil edilmeyeceği, tahsil edilenlerin iade edilmeyeceği düzenlenmektedir.

MADDE 22- Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezleri içinde yer alan korunan alanlarda, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından ihale edilerek yaptırılmaya başlanmış plan ve plan değişiklikleri ile Bakanlığa diğer kamu ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilerce sunulmuş plan ve plan değişikliklerine ilişkin iş ve işlemlerde; söz konusu çalışmalarda ortaya konan emek ve mesai dikkate alınarak kamu kaynaklarının boşa tüketilmemesini teminen, bu konularda başlatılmış iş ve işlemlerin Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca tamamlanması amaçlanmıştır.

MADDE 23- Belgeli yatırım ve işletmeleri denetleme yetkisi ile Kanun ve ilgili mevzuatta düzenlenen aykırılıkların tespiti halinde uyarma, para cezası ve belge iptali cezası verme işlemleri Kültür ve Turizm Bakanlığı adına kontrolörler vasıtasıyla yürütülmektedir.

Kanun Teklifi ile; ülkemiz turizm sektöründe belirli bir standardın getirilmesi için turizm tesislerinin Kültür ve Turizm Bakanlığının denetimi ve kontrolü altında olmasını sağlamak amacıyla, tüm konaklama tesislerinin, kruvaziyer liman, yat limanı, rıhtım ve iskele

gibi deniz turizmi tesisi işletmelerinin ve plaj işletmelerinin Kültür ve Turizm Bakanlığında turizm işletmesi belgesi almaları zorunluluğu getirilmektedir.

Açıktan atama suretiyle stajyer kontrolör alınması durumunda bunların yetiştirme süresi 3 yıl olduğundan, bu şekilde kısa sürede çok sayıda turizm tesisinin belgelendirilmesi hedefine ulaşılması mümkün görülmemektedir. Bu nedenle madde ile, Kültür ve Turizm Bakanlığında belge alma zorunluluğunun tüm konaklama tesisleri, plaj işletmeleri ve deniz turizmi tesislerini kapayacak şekilde genişletilmesi ve uygulanacak olan sertifika programları nedeniyle artacak denetim işi yoğunluğunun karşılanması ve işlemlerin zaman kaybı olmadan sonuçlandırılması için Kültür ve Turizm Bakanlığının kontrolör ve başkontrolör kadrolarına naklen atama yapılması amaçlanmaktadır.

MADDE 24- Yapılan düzenleme ile ilgili mevzuatı uyarınca halihazırda düzenlenmediği anlaşılan özel yat kayıt belgeleri yerine Kültür ve Turizm Bakanlığınca ülke turizmine ve tanıtımına katkı sağladığı değerlendirilen ve boyları 39 metre üzerinde olan yabancı bayraklı ticari yatlarla Türk karasularında faaliyet göstermeleri için Turizmi Teşvik Kanununun 29 uncu maddesi uyarınca verilecek izin belgelerinden harç alınması sağlanmaktadır.

MADDE 25- Dünya genelinde etkili olan Covid-19 salgınının sona ermemiş olması ve bu durumun ülkemiz turizm sektörüne olumsuz etkilerinin halen devam etmesi nedeniyle; 4706 sayılı Kanunun geçici 26 nci maddesi kapsamında ödeme süreleri ertelenen 1/7/2020 tarihi ile 31/12/2020 tarihi arasındaki dönemde tahsil edilmesi gereken kira, kesin izin, kesin tahsis, irtifak hakkı, kullanma izni, yararlanma, ilave yararlanma bedelleri ve hasılat paylarının ödemelerinin ertelenmesinin 31/3/2021'e kadar olan dönemdeki ödemelerini de kapsayacak şekilde uzatılması yönünde düzenleme yapmak suretiyle ülkemiz turizm sektörünün desteklenmesi amaçlanmıştır.

MADDE 26- Madde ile, Kültür ve Turizm Bakanlığının kontrol ve denetimi dışında turizm kullanımları oluşmasının önlenmesi, turizm sektörünün tek elden ve kapsayıcı stratejiyle geliştirilmesi hedefi doğrultusunda, jeotermal kaynakların turizm amaçlı kullanımına yönelik düzenlemeler yapılmaktadır. Böylece, uygulamada ilgili bakanlıkların mevzuatlarından kaynaklanan yetkilerini kullanırken turizm amaçlı kullanılmak veya turistik hareketlere imkân vermek üzere çeşitli tür ve kapasitede konaklama tesisleri yapılması engellenerek Kültür ve Turizm Bakanlığının kontrol ve denetimi dışında oluşan turizm kullanımlarının önlenmesi hedeflenmektedir.

MADDE 27- 5686 sayılı Jeotermal Kaynaklar ve Doğal Mineralli Sular Kanunu uyarınca ilgili idareler tarafından kişiler adına arama ve işletme ruhsatı düzenlenmekte ve bu ruhsat ilgisine bazı öncelikli haklar vermektedir. Ancak uygulamada, özellikle turizm bakımından da özel öneme sahip bazı yerlerde bu ruhsatların yerel idarelerince çok geniş bir alanı hatta ilçenin tamamını kapsayacak şekilde düzenlendiği, bu ruhsata bağlı olarak da ilgililerince turizm amaçlı yatırım yapılması talepleri olduğu görülmektedir. Bu durumda, Kültür ve Turizm Bakanlığının kontrol ve denetimi dışında turizm kullanımları oluşmakta, bu Bakanlıkça plan süreçleri tamamlanarak müzakere yöntemiyle (açık artırma usulüyle) ve ayrıca her yıl proje maliyet bedeli üzerinden alınan bedelle yatırımcılara tahsis edilmek suretiyle yapılan turizm yatırımlarının, bu yöntemin dışına çıkılarak ve planlanmamış ve gerçek değerini bulmamış arazi üzerinden daha ucuz bir bedelle yapılması imkânı getirilmekte ve Hazine zararına sebebiyet verilmektedir. Ayrıca, ruhsatlı alanda Kültür ve Turizm Bakanlığınca müzakere yöntemiyle (açık artırma usulüyle) seçilecek başka yatırımcılara arazi tahsis edilmesi de ruhsat sahibine sağlanan haklar nedeniyle engellenmektedir.

Daha önceden turizm öngörüsü ile kurgulanmamış bir alanın turizm potansiyelinin sonradan değerlendirilmesine imkân sağlanması ve de Kültür ve Turizm Bakanlığının uygun görüşü alınmadan ruhsatlandırılmış alanların turizm amaçlı gelişiminin engellenmemesi için, 2634 sayılı Kanun kapsamında değerlendirmek üzere tasarruf hakkı Kültür ve Turizm Bakanlığına verilen taşınmazlar üzerinde bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce alınmış arama ve işletme ruhsatlarının, turizm yatırımları gerçekleştirmek üzere iptali ve kamulaştırılması sağlanmaktadır. Aynı zamanda, bunların bedelleri de ödenmek suretiyle hak sahiplerinin olası mağduriyetleri önlenmektedir.

MADDE 28- Madde ile, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemine uyum amacıyla Yunus Emre Vakfının Mütevelli Heyet üyeleri arasında yer alan Kültür ve Turizm Bakanlığı Müsteşarı, Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı, Maliye Bakanlığı Müsteşarı ve Millî Eğitim Bakanlığı Müsteşarı, yeni hükümet sistemine uygun olacak şekilde bakan yardımcısı olarak değiştirilmiştir.

Ayrıca Vakfın organlarına seçimle gelen üyelere ilişkin olarak yedek üyelik düzenlenmiş ve buna ilişkin usul ve esasların belirleneceği hüküm altına alınmıştır.

MADDE 29- Madde ile, ihtiyaç duyulan personelin diğer kamu kurumlarından görevlendirilebilmesi amacıyla, Maarif Vakfı Kanununda yer alan düzenleme esas alınarak, personel görevlendirilmesine ilişkin düzenleme yapılmıştır.

MADDE 30- Madde ile, Yunus Emre Vakfı Mütevelli Heyetinin mevcut üyelerinin görevlerinin yerlerine yeni bir görevlendirme veya seçim yapılana kadar devam edebilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 31- Yürürlük maddesidir.

MADDE 32- Yürütme maddesidir.

TURİZMİ TEŞVİK KANUNU İLE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 12/3/1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b), (d), (g) ve (i) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve fıkraya aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“b) Kültür ve Turizm Koruma ve Gelişim Bölgeleri: Turizm hareketleri ve faaliyetleri yönünden önem taşıyan veya doğal, tarihi ve kültürel değerlerin yoğun olarak yer aldığı, korunması ve geliştirilmesinde kamu yararı bulunan yörelerde, koruma kullanma dengesi gözetilerek sektörel kalkınmanın sağlanması ve turizm sektörünün plânlı ve kontrollü gelişiminin sağlanması amacıyla yeri, mevkii ve sınırları Cumhurbaşkanlığı kararıyla tespit ve ilân edilen alanları,”

“d) Turizm Merkezleri: Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri dışında kalmakla birlikte, bu bölgelerin niteliğini taşıyan, turizm hareketleri ve faaliyetleri açısından öncelikle geliştirilmesinde kamu yararı bulunan orman vasıflı olanlar dâhil Hazine taşınmazları ile tescili mümkün olan Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerlerde yeri, mevkii ve sınırları Cumhurbaşkanlığı kararıyla tespit ve ilân edilen alanları,”

“g) Turizm İşletmesi Belgesi: Basit konaklama tesisleri hariç olmak üzere, turizm sektöründe faaliyet gösteren turizm işletmelerine Bakanlıkça verilen belgeyi,”

“i) Deniz turizmi araçları: Deniz ve iç sularda gezi, spor ve eğlence amaçlı olarak turizm faaliyetinde bulunan gerçek ve tüzel kişilere ait özel yatları ve ticari faaliyetine esas olarak Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığı tarafından düzenlenmiş belgeleri haiz ticari yatları, kruvaziyer gemileri, günübirlik gezi teknelerini, dalabilir deniz araçlarını ve diğer deniz turizmi araçlarını,”

“n) Basit konaklama turizm işletmesi belgesi: Geçici 12 nci madde kapsamında verilen belgeyi,

o) Belge sahibi: Adına turizm belgesi düzenlenen gerçek veya tüzel kişileri,

p) Turizm belgesi: Turizm yatırımı belgesi, turizm işletmesi belgesi ve basit konaklama turizm işletmesi belgesini,”

MADDE 2- 2634 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezlerinin tespiti ve niteliği:

MADDE 4- Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezlerinin tespitinde; ülkenin doğal, tarihi, arkeolojik ve sosyo-kültürel turizm değerleri ile turizm potansiyeli dikkate alınır.

Cumhurbaşkanınca kabul edilen yatırımlarda devlet yardımları hakkında kararda kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri için belirlenen istisna, muafiyet ve teşvik hükümleri turizm merkezleri hakkında da uygulanır.

Bakanlıkça uygun görülen kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri veya turizm merkezlerinde; alanın bütüncül bir anlayışla korunmasının, geliştirilmesinin, tanıtımının, kültür ve turizme ilişkin sosyal ve teknik altyapının gerçekleştirilmesinin ve işletilmesinin özel sektör işbirliği ile sağlanması amacıyla, ilgili yatırımcıların da katılımıyla turizm hizmetleri yönetim birlikleri kurulmasında Bakanlık yetkilidir. Birliğe zorunlu üye olacak yatırımcılar, aidat ödenmesine ilişkin esaslar, Birliğin gelir ve giderleri ile bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.”

MADDE 3- 2634 sayılı Kanunun 5 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Konaklama ve plaj işletmelerinin belgelendirilmesi ve diğer işlemler

MADDE 5- Turizm sektöründe; bu Kanun ve diğer mevzuatta yer alan teşvik tedbirleri ile istisna, muafiyet ve haklardan yararlanabilmek için Bakanlıktan turizm yatırımı belgesi veya turizm işletmesi belgesi alınması zorunludur.

Belgeli yatırımların, Bakanlıkça belirlenen süreler içinde tamamlanarak işletmeye açılması zorunludur. Ancak, Bakanlıkça bu süre uzatılabilir.

Yetkili idare tarafından işyeri açma ve çalışma ruhsatı verilen konaklama işletmelerinin bu ruhsatı aldıkları tarihten itibaren bir yıl içinde Bakanlıktan turizm işletmesi belgesi almaları zorunludur.

Bakanlık tarafından turizm işletmesi belgesi iptal edilen konaklama işletmelerinin iptal kararının tebliğ tarihinden itibaren bir yıl içinde yeniden turizm işletmesi belgesi almaları zorunludur.

Kamu kurum veya kuruluşlarının misafirhaneleri, vilayetler evi ve ordu evleri için Bakanlıktan turizm belgesi alınması zorunlu değildir.

Konaklama içermeyen müstakil plaj işletmelerinin, işyeri açma ve çalışma ruhsatı almalarını takiben yedi gün içerisinde turizm işletmesi belgesi almak için Bakanlığa başvuru yapmaları ve başvuruyu takiben yapılacak denetim sonucunda varsa belirlenen eksikliklerini, tebligat tarihinden itibaren otuz gün içerisinde gidererek turizm işletmesi belgesi almaları zorunludur. Bakanlık tarafından turizm işletmesi belgesi iptal edilen plaj işletmelerinin iptal işleminin tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içinde turizm işletmesi belgesi almaları zorunludur. Bu fıkra kapsamında belgelendirilecek plaj işletmelerinin nitelikleri ve denetimlerine ilişkin konular Bakanlıkça yürürlüğe konulacak yönetmelikle belirlenir.

Bu maddede belirtilen süreler içerisinde turizm işletmesi belgesi alamayan konaklama ve plaj işletmeleri, işletmeye açılmaz ve faaliyette bulunamaz. Bu işletmelerin işyeri açma ve çalışma ruhsatı Bakanlıkça yapılan bildirim üzerine yetkili idare tarafından bir ay içinde iptal edilir ve faaliyetlerine son verilir.

Tahsisli kamu taşınmazları üzerinde yer alan tesisler için tahsis koşulları uygulanır.

Bakanlık tarafından, turizm sektörünün kalkınmasını ve planlı ve kontrollü şekilde gelişimini sağlamak amacıyla sosyal ve teknik altyapı hizmetlerinin karşılanması için kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgesi ve turizm merkezlerinde bulunan konaklama tesislerinin tür veya kullanım kararı değişikliği ile kapasite artışı durumlarında yatırımcıdan sosyal ve teknik ve benzeri altyapıya katılım payı istenir.

Beş yıldızlı oteller ve tatil köyleri; kendi müşterilerine motor hacmi 2900 cc ve üzeri binek olan, üç yıl ve üzeri leasing dahil kendi öz malı araçlarıyla gelişi gidiş noktaları ile tesis arasında transfer hizmeti sunabilir. Bu şekilde transfer hizmeti sunulacak araç sayısı beşi geçemez. Bu faaliyet, seyahat acentası aracılığıyla gelen ve transfer sözleşmesi olan müşterilere sunulamaz. Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.”

MADDE 4- 2634 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye ikinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerlerde, bölgenin doğal ve kültürel özelliklerinin bozulmaması, turizm işletmelerine zarar verilmemesi, turizm yatırımı veya işletmesi belgesi alınması ve çevre kirliliğinin önlenmesine ilişkin tüm önlemlerin alınması ve 3621 sayılı Kıyı Kanununa uygun olması koşulu ile bu yerlerin kontrollü kullanımını sağlamak amacıyla Bakanlık tarafından, 8 inci maddeye göre, imar planı gerektirmeyen, sabit olmayan, kamuya yararlı, konaklama içermeyen, ücretsiz girişli günübirlik tesis yapılabilir. Bu fıkranın uygulanması ile ücretsiz girişli günübirlik tesis niteliklerine ilişkin usul ve esaslar, 37 nci

maddenin (A) fıkrasının (3) numaralı bendine dayanılarak yürürlüğe konulacak yönetmelikle belirlenir.”

“Ücretsiz girişli günübirlik tesis ile 9 uncu maddenin (b) bendinde belirtilen tesislerin Bakanlık tarafından yapılması halinde, ağaçlandırma ve bakım bedeli ile orman köylüleri kalkındırma geliri Bakanlıkça ödenmez.

3621 sayılı Kanuna uygun olmak kaydıyla, yerleşim tasarım ve yönetim planı ile koşulları belirlenen, doğal çevre ile uyumlu, kalıcı yapı içermeyen, gerekli güvenlik tedbirleri alınan iyi donanımlı lüks çadırlarda gelişmiş hizmet sunan geçici lüks çadır tesisleri yapılması amacıyla kiralama yapılabilir. Tesis kapsamında yapılacak her türlü ünite, temelsiz ahşap platform üzerine, mümkün olan en az müdahaleyle, çevre dostu çadır malzemesi kullanılarak ve doğal ekosisteme uygun olarak yapılır. Bakanlığın belirlediği kriterlere uygun yapılmayan ve Bakanlıktan turizm işletmesi belgesi almayan tesisler işletmeye açılmaz. Bakanlıktan turizm işletmesi belgesi alınmasını müteakip, başka bir işleme gerek kalmaksızın onbeş gün içinde bu tesisler için işyeri açma ve çalışma ruhsatı verilir. Bu fıkra kapsamında sözleşmelerine aykırı olarak Bakanlığın belirlediği kriterlere uygun yapılmayan tesislerin kira sözleşmeleri feshedilir ve taşınmazın tahliyesi sağlanır.”

MADDE 5- 2634 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, ikinci fıkrasında yer alan “3 ay” ibaresi “otuz gün” şeklinde değiştirilmiş, üçüncü fıkrasına “satış,” ibaresinden sonra gelmek üzere “bedelsiz devir, trampa, sınırlı ayni hak tesisi,” ibaresi eklenmiş ve maddeye üçüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Bakanlık; kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezleri içinde her ölçekteki planları yapmaya, yaptırmaya, re’sen onaylamaya ve tadil etmeye yetkilidir. Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezleri içinde yer alan korunan alanlarda her ölçekteki plan teklifleri sadece Bakanlığa sunulur. İlgili kurul, kurum ve kuruluş görüşleri doğrultusunda Bakanlıkça incelenerek uygun görülen planlar, Çevre ve Şehircilik Bakanlığına gönderilir. Bu planlar, Bakanlık ile mutabakat sağlanarak Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca ilgili tabiat varlıklarını koruma bölge komisyon kararı da dahil en geç altı ay içinde sonuçlandırılır. Bu alanlarda, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından plan hazırlanması veya hazırlattırılması durumunda; Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca yapılacak onamaya esas olmak üzere Bakanlığın uygun görüşü alınır. 23/5/2019 tarihli ve 7174 sayılı Kapadokya Alanı Hakkında Kanun, 19/6/2014 tarihli ve 6546 sayılı Çanakkale Savaşları Gelibolu Tarihi Alanı Hakkında Bazı Düzenlemeler Yapılmasına Dair Kanun ve 18/12/1981 tarihli ve 2565 sayılı Askeri Yasak Bölgeler ve Güvenlik Bölgeleri Kanunu kapsamında kalan alanlar ile 18/11/1983 tarihli ve 2960 sayılı Boğaziçi Kanununda öngörünüm bölgesi olarak belirlenen alanlar, özel çevre koruma bölgeleri ve özelleştirme kapsam ve programına alınan alanlar bu fıkra kapsamı dışındadır.”

“Turizm merkezleri ve kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgelerinde onaylanacak alt ölçekli planlar ile belirlenecek turizm tesis alanı kullanımları için yatak kapasitesi belirlenmesi esastır.

Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezlerinde, özelleştirme kapsam ve programına alma işlemlerinden önce Bakanlığa bilgi verilir.”

MADDE 6- 2634 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin (A) fıkrasının (1) numaralı bendinde yer alan “iki ay” ibaresi “üç ay” şeklinde değiştirilmiş, bende ikinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle ve fıkraya (3) numaralı bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bentler eklenmiş, (C) fıkrasında yer alan “Maliye Bakanlığı ve Çevre ve Orman Bakanlığı” ibaresi “Çevre ve Şehircilik Bakanlığı ile Tarım ve Orman Bakanlığı” şeklinde, (D) fıkrasında yer alan “Maliye” ibaresi “Çevre ve Şehircilik” şeklinde değiştirilmiş, (F) fıkrasına

aşağıdaki bent eklenmiş, (G) fıkrasında yer alan “Maliye” ibaresi “Çevre ve Şehircilik” şeklinde, (H) fıkrası aşağıdaki şekilde, (J) fıkrasında yer alan “Maliye” ibaresi “Çevre ve Şehircilik” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki (O) fıkrası eklenmiştir.

“Mera, yaylak ve kışlaklar; ot bedeli taşınmazın yatırımcıya tahsisi aşamasında yatırımcı tarafından karşılanmak kaydıyla, 4342 sayılı Kanun hükümlerine göre tahsis amacı değiştirilerek, sadece turizm amaçlı kullanılacağına ilişkin şerhli olarak Hazine adına tapuya tescil edilir ve tescili müteakip Bakanlığa tahsis edilir.”

“(4) Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezleri ile bu bölge ve merkezlerin dışında olmakla birlikte denize kıyısı olan ilçelerde, 9/8/1983 tarihli ve 2873 sayılı Millî Parklar Kanunu gereğince tespit ve ilân edilen yerlerde, ilgili Bakanlıkça belirlenen ve üzerinde konaklama tesisi bulunan veya konaklama tesisi yapılması uygun görülen alanları yatırımcılara tahsis etmeye sadece Bakanlık yetkilidir. Bu yerlerde lüks çadır, çadır ve karavan alanı yapılması ve işletilmesi amacıyla yapılacak kiralamalar hariç ilgili kurumlarca konaklama içeren tesis yapılması amacıyla kiralama veya tahsis yapılamaz, izin verilemez.

(5) Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezlerinde Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığınca uygun görülen yat limanlarının yapılması amacıyla yatırımcılara taşınmaz tahsis etmeye Bakanlık yetkilidir.”

“(1) Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezleri dışında kalan ve imar planları ile turizm amaçlı kullanıma ayrılan;

a) Kamu hizmetlerinde kullanılanlar ile üzerinde irtifak hakkı tesis edilenler hariç, Hazinenin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar, tapuya tescili mümkün olan Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki tescil harici yerleri,

b) Jeotermal suyun kullanımına yönelik turizm amaçlı kullanıma konu edilebilecek Hazinenin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar ile Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan yerleri,

konaklama tesisleri yapılmak amacıyla yatırımcılara tahsis etmeye münhasıran Bakanlık yetkilidir. Bu yerlerin Bakanlığın tasarrufuna alınması ile Bakanlık tarafından yatırımcılara tahsis edilmesinde bu madde hükümleri uygulanır.”

“H. Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgesinin tamamı veya planlarla belirlenmiş alt bölgeleri veya bir veya birden fazla parselleri, plan amaçlarına uygun olarak Bakanlıkça tahsis edilebilir. Bölgenin tamamının veya alt bölgenin tek bir ana yatırımcıya tahsisi için yapılan başvuruların tamamı Cumhurbaşkanı tarafından değerlendirilerek seçilen yatırımcıya ön izin verilmesine ve ön izin koşullarına karar verilir. İşlemler, ön izin koşullarına göre Bakanlıkça yürütülür. Bu taşınmazlar üzerinde ana yatırımcı lehine bağımsız ve sürekli nitelikli üst hakları dahil olmak üzere irtifak hakkı tesisi Bakanlığın uygun görüşü üzerine, Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca belirlenen koşullarla ve bu Bakanlık tarafından yapılır. Bu fıkra kapsamında ana yatırımcıya ve alt yatırımcılara taşınmaz tahsisi işlemlerine ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.

Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgelerinde; ÇED olumlu kararı veya ÇED gerekli değildir kararı verilen yatırımlar hakkında, yatırımın gerçekleşmesi için alınması gereken tüm izin, onay ve ruhsatlar, ilgili kurumlarca başkaca hiçbir işleme gerek kalmaksızın on beş gün içinde verilir. İrtifak hakkı dahil diğer bütün işlemler ise en geç üç ay içerisinde tamamlanır. Yatırımın tamamlanıp tesisin işletmeye geçebilmesi için alınması gereken izin ve ruhsatlar da ilgili kurumlarca onbeş gün içinde verilir.”

“O. Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri içinde veya dışında kalan belediye, il özel idaresi ve yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıklarına ait taşınmazlar da yatırımcıların talebi, maliki idarenin uygun görüşüyle, tahsis bedeli maliki idareye ait olmak üzere Bakanlık tarafından yatırımcılara bu madde uyarınca tahsis edilebilir. Bu taşınmazlara ilişkin yapılacak düzenlemelerin kapsamı, sona ermeye ve diğer konulara ilişkin hükümler Bakanlık ile taşınmazın maliki kamu kurum ve kuruluşları arasında düzenlenecek protokol ile belirlenir.”

MADDE 7- 2634 sayılı Kanunun 11 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bilgi verme ve tebligat:

MADDE 11- Belgeli yatırım ve işletmelerin turizm amaçlı kullanımının devamı kaydıyla tümünün devredilmesi veya kiraya verilmesi durumunda, devir veya kiralama öncesinde Bakanlığa bilgi verilmesi zorunludur. Tahsisli kamu taşınmazında yer alan belgeye konu tesisler için tahsis koşulları ayrıca uygulanır.

Belgeli işletmeler, ülke turizminin göstergelerinin belirlenmesinde kullanılacak verileri Bakanlıkça belirlenen sürelerde Bakanlığa bildirmekle yükümlüdürler.

Belgeli yatırım ve işletmeler Bakanlıkça istenilen bilgi ve belgeleri verilen süre içerisinde sağlamakla yükümlüdür.

Bakanlık, göreviyle ilgili işlemlerin tebliği için gerçek ve tüzel kişilere elektronik tebligat adresi alma zorunluluğu getirmeye ve bu adresin alınmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir. Bu şekilde adres alanlara tebligatın 11/2/1959 tarihli ve 7201 sayılı Tebligat Kanunun 7/a maddesi uyarınca elektronik yolla yapılması zorunludur.

Belgeli işletmeler 11/7/2019 tarihli ve 7183 sayılı Türkiye Turizm Tanıtım ve Geliştirme Ajansı Hakkında Kanuna göre turizm payının ödenmesine ilişkin belgeyi onbeş gün içerisinde Bakanlıkça belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde ibraz etmekle yükümlüdürler. Bu belgelerin tesis mahallinde yapılacak denetimlerde de ibrazı zorunludur.”

MADDE 8- 2634 sayılı Kanunun 18 inci maddesinin (a) fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddeye (a) fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve mevcut (b) fıkrası buna göre teselsül ettirilmiştir.

“a) Turizm işletmesi belgeli işletmelerde, Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığınca verilen izinle yabancı personel çalıştırılabilir.”

“b) Deniz turizmi araçlarında çalışmalarına müsaade edilecek yabancı zabıt ve kaptanların Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığından yeterliklerinin tanındığına dair belge almaları zorunludur.”

MADDE 9- 2634 sayılı Kanunun 26 ncı maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Deniz turizmi tesisleri işletmeciliği:

MADDE 26- Gerçek ve tüzel kişiler, Bakanlıktan belge almak koşulu ile deniz turizmi tesisleri işletmeciliği yapılabilirler.

Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığı tarafından faaliyetine ilişkin ilk defa izin verilen deniz turizmi tesisleri işletmelerinin, bu izni aldıkları tarihten itibaren bir yıl içinde Bakanlıktan turizm işletmesi belgesi almaları zorunludur.

Bakanlık tarafından turizm işletmesi belgesi iptal edilen deniz turizmi tesisi işletmelerinin iptal kararının tebliğ tarihinden itibaren bir yıl içinde yeniden belge almaları zorunludur.”

MADDE 10- 2634 sayılı Kanunun 27 nci maddesinin başlığı “Deniz turizmi araçları işletmeciliği.” şeklinde, birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, mevcut ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Gerçek ve tüzel kişiler tarafından turizm amaçlı sportif faaliyet işletmeciliği ve ticari faaliyetine esas olarak Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığı tarafından düzenlenmiş belgeleri haiz olmak kaydıyla deniz turizmi araçları işletmeciliği yapılabilmesi için Bakanlıktan belge alınması gereklidir.

Bakanlıktan belgeli deniz turizmi araçları ile turizm amaçlı sportif faaliyet işletmeleri, Bakanlıkça düzenlenecek yönetmelikte belirtilen amaçlar dışında faaliyette bulunamazlar.”

“İstanbul İlinde faaliyet gösteren ve ilgili idareler tarafından yolcu taşımacılığı yapmak üzere yetkilendirilen deniz araçları, Bakanlıkça belirlenecek şartları taşımaları kaydıyla ve belirlenecek bedel üzerinden belge düzenlenmek suretiyle turistik gezi amaçlı kullanılabilir.”

MADDE 11- 2634 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Yabancı bayraklı deniz turizmi araçları” ibaresi “Yabancı bayraklı gezi, spor, eğlence amaçlı özel yatlar” şeklinde, ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddeye ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Türk bayraklı yatlar, sahipleri veya sahiplerinden kiralayan işletenleri tarafından Bakanlıktan belge alınmak suretiyle gezi, spor ve eğlence amacıyla kullanılmak üzere Türk ve yabancı uyruklu kişilere kiraya verilebilir. Bu şekilde belge sahibi tarafından kiraya verilen yatların kiracıları tarafından ticarî amaçla kullanımı yasaktır.”

“Bakanlıkça ülke turizmine ve tanıtımına katkı sağladığı değerlendirilen ve boyları otuz dokuz metrenin üzerinde olan yabancı bayraklı ticari yatların Türk karasularında faaliyet göstermelerine ve seyrine her yıl belirlenen sosyal ve teknik altyapı hizmetlerine katkı payı alınması suretiyle, aynı takvim yılını geçmeyecek şekilde geçici süreli olarak Bakanlıkça izin verilebilir. İzin süresi sonunda yeniden süre verilmeyen ve Türk karasularından ayrılmayan yatlar hakkında 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanunu hükümleri uygulanır.”

“Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığınca düzenlenen denize elverişlilik belgesinde kapasitesi on ikiden fazla olan deniz turizmi araçları, 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun 1259 uncu maddesindeki sigorta gereklerine tabidir.”

MADDE 12- 2634 sayılı Kanunun 30 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Denetim yetkisi:

MADDE 30- Belge talebinde bulunan işletmelerin belgelendirilmesine esas denetimleri, belgeli yatırım ve işletmelerin niteliklerine ilişkin denetimleri ve işletmeleri sınıflandırma yetkisi Bakanlığa aittir.

Bakanlık gerek görmesi durumunda, denetim yetkisini sınırlarını belirlemek kaydıyla valilik vasıtasıyla da kullanabilir.

Bakanlık, Türkiye Turizm Tanıtım ve Geliştirme Ajansı ile işbirliği halinde, ülke turizminin uluslararası standartlarda geliştirilmesi, turizm faaliyetlerinin sürdürülebilir, çevreye duyarlı ve güvenli bir ortamda gerçekleştirilmesi, ülke turizm ürünlerinin uluslararası alanda tanıtılması ve pazarlanmasına katkı sağlaması amacıyla, yetki verilecek Türk Akreditasyon Kurumundan akredite ve uluslararası faaliyette bulunan denetim firmaları aracılığıyla sertifika programları uygulayabilir. Denetim firmalarının nitelikleri, belirlenme ilkeleri, görevleri, yetkileri ile gerçeğe aykırı tespitler için uygulanacak usul ve esaslar Bakanlık tarafından belirlenir.”

MADDE 13- 2634 sayılı Kanunun 31 inci maddesinin (b) fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) 33 üncü maddedeki idari yaptırımlar; 30 uncu maddenin ikinci fıkrası kapsamında denetim yetkisi verilenler, Bakanlık kontrolörleri ve Bakan tarafından yetkilendirilen görevlilerce tayin edilir.”

MADDE 14- 2634 sayılı Kanunun 32 nci maddesinin başlığı “Uyarma:” şeklinde değiştirilmiş, birinci fıkraya aşağıdaki bent eklenmiş, ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde ve maddenin son fıkrasında yer alan “uyarma cezaları” ibaresi “uyarma” şeklinde değiştirilmiştir.

“d) Belgeli işletmeler veya seyahat acentaları tarafından 7183 sayılı Kanun kapsamında turizm payının ödenmesine ilişkin belgenin onbeş gün içerisinde Bakanlığa ibraz edilmemesi veya yapılacak denetimlerde bu belgenin sunulmaması.”

“Birinci fıkranın (a) bendinde belirtilen durumda, uyarmayla birlikte eksikliğin niteliği ve tesisin bulunduğu bölge dikkate alınarak eksikliğin giderilmesi için altı ayı geçmemek üzere süre verilir, (b) ve (c) bentlerinde belirtilen durumlarda ise eksikliğin giderilmesi için otuz gün süre verilir.”

MADDE 15- 2634 sayılı Kanunun 33 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “uyarma cezası” ve “uyarma cezasını” ibareleri “uyarma” şeklinde, “verilen uyarma cezasının tebliği” ibaresi “uyarmanın tebliği” şeklinde değiştirilmiş, fıkraya aşağıdaki bentler, maddeye birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiş, mevcut ikinci fıkrasında yer alan “faaliyette bulunan deniz turizmi araçları işletmecileri” ibaresi “deniz turizmi araçlarıyla ticari faaliyette bulunanlar” şeklinde, “turizm amaçlı sportif faaliyette bulunan turizm işletmecilerine Bakanlıkça” ibaresi “turizm amaçlı sportif faaliyette bulunanlara mahallin en büyük mülki amiri tarafından” şeklinde değiştirilmiştir.

“j) Salgın hastalık durumunda, Bakanlıkça belirlenecek usul ve esaslar kapsamında eksiklik tespit edilmesi halinde on üç bin beş yüz Türk lirası idari para cezası.

k) Usul ve esasları Bakanlıkça belirlenen sertifika programları çerçevesinde sertifikaların alınmaması halinde on üç bin beş yüz Türk lirası idari para cezası.

l) 32 nci maddenin birinci fıkrasının (d) bendinde belirtilen uyarmayı takiben verilecek onbeş günlük süre içerisinde 7183 sayılı Kanun kapsamında turizm payının ödenmesine ilişkin belgenin ibraz edilmemesi halinde on üç bin beş yüz Türk lirası idari para cezası.

m) Deniz turizmi tesislerinin 26 ncı maddede belirtilen süresi içerisinde turizm işletmesi belgesi almaması halinde yirmi bin Türk lirası idari para cezası.

n) Basit konaklama turizm işletmesi belgeli tesislerin 34 üncü maddenin birinci fıkrasının (d), (f) ve (k) bentlerinde belirtilen aykırılıkların tespiti halinde, belge iptali yaptırımı yerine, ilk tespit on üç bin beş yüz Türk lirası para cezası, bir yıl içinde her tespitinde ise bir önceki cezanın iki katı tutarında para cezası.”

“Birinci fıkranın (a) bendinin uygulanması durumunda, eksikliklerin giderilmesi için yeniden verilecek süre otuz gün olarak uygulanır.

7183 sayılı Kanun kapsamında turizm payının ödenmesine ilişkin belgenin art arda üç beyanname döneminde Bakanlığa ibraz edilmemesi halinde, birinci fıkranın (l) bendinde yer alan tutar iki katı olarak uygulanır ve on beş gün süreyle faaliyeti durdurulur.

Birinci fıkranın (j) ve (k) bentleri uyarınca idari yaptırım uygulanmış işletmelerde aynı fıkralar kapsamında bir yıl içinde ikinci kez eksiklik tespit edilmesi halinde on beş gün süre ile işletme faaliyeti durdurulur.

Birinci fıkranın (h) ve (ı) bendinde belirtilen kabahatlerin işlenmesinde deniz turizmi aracının veya turizm amaçlı sportif faaliyet iznine sahip olan işletmenin faaliyeti; kabahatin ilk defa işlenmesinden itibaren bir yıl içerisinde ikinci defa işlenmesi halinde on gün, üçüncü defa işlenmesi halinde bir ay süre ile durdurulur, dördüncü defa işlenmesi halinde belgesi iptal edilir.

Birinci fıkranın (m) bendinin uygulanmasını müteakip bir yıl içerisinde belge alınmaması halinde aynı bentte yer alan tutarlar iki katı olarak uygulanır.

Dört ve beş yıldızlı oteller ile dört ve beş yıldızlı tatil köyleri, özel tesis, butik oteller ve kruvaziyer liman ile yat limanları hariç diğer işletmeler için birinci fıkrada belirlenen para cezaları yarısı oranında uygulanır.”

MADDE 16- 2634 sayılı Kanunun 34 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Turizm yatırım veya işletmesi belgesi” ibaresi “Turizm belgesi” şeklinde, fıkranın (d) bendinde yer alan “turizm yatırım veya turizm işletmesi belgesinin” ibaresi “turizm belgesinin”

şeklinde değiştirilmiş, fıkraya aşağıdaki bentler eklenmiş, ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“j) Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ile turizm merkezleri içinde bulunan ve yapılaşma koşulları ile projelendirilmelerine ilişkin 37 nci maddenin (C) fıkrasının (3) numaralı bendi uyarınca belirlenen usul ve esaslardan faydalanan belgeli turizm tesislerinin, belirlenen asgari tür ve sınıflarda kısmi turizm işletmesi belgesi veya turizm işletmesi belgesi alamaması.

k) İşletmelerde, sertifika programları çerçevesinde usul ve esasları Bakanlıkça belirlenen sertifikaların olmaması ve 33 üncü maddenin birinci fıkrasının (k) bendinin uygulanmasını müteakip Bakanlıkça verilecek otuz günlük süre içerisinde sertifika alınmaması.

l) 33 üncü maddenin dördüncü fıkrası uyarınca idari yaptırım uygulanmış işletmelerde aynı fıkralar kapsamında eksiklik tespit edilmesi.”

“Turizm yatırım belgesinde belirtilen işletmeye açılma süresi sona ermeden süre uzatımı veya turizm işletmesi belgesi düzenlenmesine ilişkin başvuruda bulunulmaması veya süre uzatımı talebinde bulunulmakla birlikte, verilen sürelerde belge düzenlenmesine ilişkin yükümlülüklerin tamamlanmaması halinde turizm yatırım belgesi iptal edilmiş sayılır.

Birinci fıkranın (j) ve (l) bendi kapsamında tesislerin turizm belgelerinin iptal edilmesi durumunda yetkili idare tarafından bir ay içinde işyeri açma ve çalışma ruhsatları da iptal edilir.”

MADDE 17- 2634 sayılı Kanunun ek 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 5- Ormanlık alanlar üzerinde bulunan ve 6831 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca Orman Genel Müdürlüğü sabit kıymetlerine alınan tesislerden konaklama amaçlı kullanılması mümkün olanlar ile kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ile turizm merkezleri içinde ve bu bölge ile merkezlerin dışında olmakla birlikte denize kıyısı olan ilçelerde, içerisinde her tür ve kapasitede konaklama tesisi bulunan mesire yerlerini tahsis etmeye, gelirleri Orman Genel Müdürlüğüne ait olmak üzere Bakanlık yetkilidir. Bu madde kapsamında kalan yerlerin Bakanlığa tahsisi ile Bakanlık tarafından yatırımcılara tahsis edilmesinde 8 inci madde hükümleri uygulanır. Bu yerlerde lüks çadır, çadır ve karavan alanı yapılması amacıyla ilgili mevzuatı uyarınca Orman Genel Müdürlüğü tarafından da kiralama yapılabilir.”

MADDE 18- 2634 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tespit ve ilân edilen turizm bölgeleri, turizm alanları ve turizm merkezleri, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren başka bir idari işleme gerek kalmaksızın kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgesi statüsü kazanmış sayılır.”

MADDE 19- 2634 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 12- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte ilgili idaresinden alınmış işyeri açma ve çalışma ruhsatı ile faaliyette bulunan ve turizm işletmesi belgesi bulunmayan konaklama tesislerine, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde Bakanlığa başvurmaları halinde basit konaklama turizm işletmesi belgesi verilir. Aynı süre içerisinde turizm işletmesi belgesi alan konaklama tesislerinin basit konaklama turizm işletmesi belgesi alması zorunlu değildir.

Basit konaklama turizm işletmesi belgeli tesisler; 13 üncü, 14 üncü, 18 inci, 19 uncu ve 20 nci maddeler hariç bu Kanun hükümlerine tabidir ve bunların mevcut işyeri açma ve çalışma ruhsatı kapsamındaki hakları devam eder.

Birinci fıkrada belirtilen süre içerisinde basit konaklama turizm işletmesi belgesi almak için başvuruda bulunmayan konaklama tesisleri faaliyette bulunamaz. Bu tesislerin, işyeri açma

ve çalışma ruhsatı Bakanlıkça yapılan bildirim üzerine yetkili idare tarafından bir ay içinde iptal edilir ve faaliyetlerine son verilir.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte faaliyette bulunan konaklama içermeyen müstakil plaj işletmelerine, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir ay içerisinde turizm işletmesi belgesi almak için Bakanlığa başvuruda bulunmaları halinde turizm işletmesi belgesi verilir. Bu süre içerisinde başvuruda bulunmayan ve Bakanlıkça yapılacak denetim sonucunda belirlenen kriterleri taşımadığı veya sonradan kaybettiği anlaşılan işletmelerin belgeleri iptal edilir. Belgesi iptal edilen işletmelerin, yetkili idare tarafından bir ay içinde işyeri açma ve çalışma ruhsatı iptal edilir ve faaliyetlerine son verilir.

Bu madde kapsamında belgelendirilecek konaklama tesisleri ve plaj işletmelerinin nitelikleri ve denetimlerine ilişkin konular ile belgelendirme usul ve esasları Bakanlıkça yürürlüğe konulacak yönetmelikle belirlenir.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce Bakanlıktan belge almadan faaliyetine devam eden deniz turizmi tesislerinin bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç yıl içinde turizm işletmesi belgesi almaları zorunludur. Bu süre sonunda belge alamamaları durumunda, bu tesisler hakkında 33 üncü maddenin birinci fıkrasının (m) bendi ile altıncı fıkrası hükümleri uygulanır. Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar ile bu fıkra kapsamında belgelendirilecek deniz turizmi tesislerinin nitelikleri ve denetimlerine ilişkin konular 37 nci maddenin (A) fıkrasının (4) numaralı bendine dayanılarak yürürlüğe konulacak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 20- 2634 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 13- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce mevzuatı uyarınca orman sayılan alanlar ve milli parklar üzerinde turizm yatırımı gerçekleştirilmek amacıyla Tarım ve Orman Bakanlığınca konaklama amaçlı kiralama, ön izin ve kesin izin verilen, bu izne bağlı olarak Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca irtifak hakkı tesis edilen veya kullanma izni verilen yatırımcı ve işletmecilerin sözleşmeleri; bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren söz konusu kira, ön izin, kesin izin, irtifak hakkı veya kullanma iznine ilişkin olarak varsa açılan davalardan tüm yargılama giderleri üstlenilerek kayıtsız ve şartsız olarak feragat edilmesi, ödenmesi gereken herhangi bir borcunun bulunmaması ve bir yıl içinde başvurulması halinde Bakanlıkça yeniden belirlenecek bedel ve tahsis koşullarının kabul edilerek yeniden sözleşme düzenlenmek suretiyle, bu Kanunun 8 inci maddesine uyarlanır. Bu şekilde uyarlanan sözleşmeler kapsamında tespit edilen yeni bedeller ilgili idareler tarafından tahsil edilmeye devam edilir.

2873 sayılı Millî Parklar Kanunu gereğince tespit ve ilân edilen yerlerde, Tarım ve Orman Bakanlığınca, bu maddeyi ihdas eden Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce üzerinde konaklama tesisi yapılması amacıyla ihalesi yapılmış veya sözleşmeye bağlanmış yerler hakkında, sözleşme süresi boyunca ilgili mevzuat hükümleri uygulanır.

8 inci maddenin (A) fıkrasının 4 numaralı bendi kapsamında bulunan yerlerden bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce Tarım ve Orman Bakanlığınca verilen izinler ve yapılan kiralamalar uyarınca Tarım ve Orman Bakanlığı döner sermayesine gelir kaydedilen bedellerin tahsiline döner sermaye tarafından devam edilir. Gelirleri Tarım ve Orman Bakanlığı döner sermayesine kaydedilen bu yerlerin sözleşme süresi sonunda Kültür ve Turizm Bakanlığınca yeniden tahsis edilmesi durumunda da bedeller Tarım ve Orman Bakanlığı döner sermayesi tarafından tahsil edilir.”

MADDE 21- 2634 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 14- Orman sayılan alanlarda, 15/5/2008 tarihinden önce kesin tahsisi yapılmış turizm yatırımları için tahsis edildiği tarihte yürürlükteki yapılaşmaya esas inşaat hakkı, tahsis süresi sonuna kadar kullanılabilir.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce Bakanlık tarafından yapılan ücretsiz girişli günübirlik tesis ile 9 uncu maddenin (b) bendinde belirtilen tesisler için ağaçlandırma ve bakım bedeli ile orman köylüleri kalkındırma geliri tahsil edilmez, varsa tahsil edilmiş olanlar iade edilmez.”

MADDE 22- 2634 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 15- Bu maddenin yürürlük tarihinden önce onaylanmak üzere Çevre ve Şehircilik Bakanlığına intikal ettirilmiş bulunan plânlarla ilgili iş ve işlemler Bakanlık görüşü alınarak Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca tamamlanarak sonuçlandırılır.”

MADDE 23- 2634 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 16- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte, genel bütçe ve özel bütçe kapsamındaki kamu idarelerinde mesleğe özel yarışma sınavına tabi tutulmak suretiyle girilen ve belirli bir yetiştirme programı sonrası yeterlik sınavına tabi tutularak müfettiş, denetçi, denetmen ve kontrolör kadrolarında yardımcılık veya stajyerlikte geçen süreler dâhil en az beş yıl görev yapmış olanlar ile aynı sürede görev yapmış olmak kaydıyla daha önce bu unvanları ihraz etmiş olanlar arasından, yapılacak yazılı ve/veya sözlü sınav sonucunda başarılı olanlar, 31/12/2021 tarihine kadar durumlarına uygun kontrolör veya başkontrolör kadrolarına naklen atanabilirler. Bu şekilde atananların sayısı kırkı geçemez.

Bu maddeye göre atananların yardımcılık veya stajyerlik kadrolarında geçirdikleri süreler, Kültür ve Turizm Bakanlığı stajyer kontrolör kadrolarında; müfettiş, denetçi, denetmen ve kontrolör unvanlı kadrolarda geçirdikleri süreler Kültür ve Turizm Bakanlığı kontrolör kadrolarında geçirilmiş sayılır.”

MADDE 24- 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununa bağlı (7) sayılı tarifenin “II-Liman işlemleri.” başlıklı bölümünün (9) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“9. 12/3/1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun 29 uncu maddesinin ikinci fıkrası çerçevesinde yatlarla verilen izin belgesi:

Aşağıdaki tarifeye göre harç alınır:

Boyları 39’ dan 60 metreye kadar olan yatlardan 200.000 TL

Boyları 60’ dan 80 metreye kadar olan yatlardan 300.000 TL

Boyları 80 metrenin üstünde olan yatlardan 400.000 TL

Belgenin yenilenmesi ve süresinin uzatılmasından aynı miktarda harç alınır.”

MADDE 25- 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun geçici 26 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “31/12/2020” ibaresi “31/3/2021” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 26- 3/6/2007 tarihli ve 5686 sayılı Jeotermal Kaynaklar ve Doğal Mineralli Sular Kanununun 17 nci maddesinin başlığı “Turizmi Teşvik Kanunu kapsamında kalan alanlara ilişkin işlemler” şeklinde, birinci fıkrasının (c) bendinde yer alan “görüşü” ibaresi “uygun görüşü” şeklinde değiştirilmiş, üçüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve mevcut son fıkra buna göre teselsül ettirilmiştir.

“(4) Bu Kanun kapsamında orman alanları, Hazinesinin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmazlarda, turizm tesisi yapılması amacıyla kiralama yapılamaz, irtifak hakkı tesis edilemez ve kullanma izni verilemez. Bu yerlerin turizm amaçlı yatırımlara tahsisi 2634 sayılı Kanun hükümlerine göre münhasıran Kültür ve Turizm Bakanlığınca yürütülür.”

MADDE 27- 5686 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 7- (1) Bu maddeyi ihdas eden Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce, kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ile turizm merkezlerinde olup, 2634 sayılı Kanun kapsamında değerlendirmek üzere tasarruf hakkı Kültür ve Turizm Bakanlığına verilen taşınmazlar üzerinde alınmış;

a) Arama ruhsatları turizm yatırımları gerçekleştirmek üzere, Kültür ve Turizm Bakanlığının talebi üzerine ruhsatı veren idare tarafından iptal edilir. Bu durumda ruhsat ve yatırım giderleri, iptal tarihindeki gerçek karşılığı üzerinden hesaplanarak Kültür ve Turizm Bakanlığı bütçesinden ödenir.

b) İşletme ruhsatlarına bağlı olarak edinilmiş kaynak ve irtifak hakları turizm yatırımları gerçekleştirmek üzere, Kültür ve Turizm Bakanlığınca kamulaştırılır. Kamulaştırma bedeli, yapılan harcamaların güncel değeri ile sınırlıdır. Bu durumda işletme ruhsatı ile bu ruhsata bağlı yatırım ve faaliyetlere ilişkin izin ve kiralamarlar idare tarafından iptal edilir.

(2) Bu madde kapsamında yatırımcının her türlü gideri ile haklarının ödenmesinde sulh usulü öncelikli olarak uygulanır. Sulh usulünün yerine getirilmesi için Kültür ve Turizm Bakanlığı komisyon kurmaya ve gerekli her türlü iş ve işlemi yapmaya yetkilidir. Bu maddede hüküm bulunmayan hallerde 2942 sayılı Kanunun 8 inci maddesinde belirtilen satın alma usulü, niteliğine uygun düştüğü ölçüde sulh usulü hakkında kıyasen uygulanır.

(3) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Kültür ve Turizm Bakanlığının uygun görüşü alınarak Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 28- 5/5/2007 tarihli ve 5653 sayılı Yunus Emre Vakfı Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin ikinci, üçüncü ve dördüncü cümleleri aşağıdaki şekilde, (c) bendi aşağıdaki şekilde, (ç) bendinde yer alan “Bakanlık Müsteşarı” ibaresi “Kültür ve Turizm Bakan Yardımcısı” şeklinde değiştirilmiş, “Başbakanlık Tanıtma Fonu Genel Sekreteri” ibaresi madde metninden çıkarılmış, “Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürü” ibaresi “Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanlığı temsilcisi” şeklinde, “Bakanlık müsteşarı” ibaresi “Kültür ve Turizm Bakan Yardımcısı” şeklinde ve ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kültür ve Turizm Bakanı heyetin tabii üyesidir. Kültür ve Turizm Bakanı tarafından görevlendirilecek bir Bakan Yardımcısı, Dışişleri Bakanı tarafından görevlendirilecek bir Bakan Yardımcısı, Hazine ve Maliye Bakanı tarafından görevlendirilecek bir Bakan Yardımcısı ve Millî Eğitim Bakanı tarafından görevlendirilecek bir Bakan Yardımcısı ile üç yıl için Cumhurbaşkanı tarafından seçilen beş kişi ve Türkiye Maarif Vakfı tarafından kendi mütevelli heyeti üyeleri arasından seçilen bir kişi üç yıl süre ile Mütevelli Heyet üyeliğini yürütür. Kültür ve Turizm Bakanı, Mütevelli Heyetin başkanı; Kültür ve Turizm Bakan Yardımcısı başkan vekilidir.”

“c) Denetleme Kurulu: Bakanlık, Dışişleri Bakanlığı, Hazine ve Maliye Bakanlığı tarafından görevlendirilecek birer üye ile Türkiye Büyük Millet Meclisinde en fazla üyeye sahip birinci ve ikinci siyasi parti tarafından üç yıl süreyle seçilecek birer üyeden oluşur. Hazine ve Maliye Bakanlığı temsilcisi Denetleme Kurulunun başkanıdır.”

“(2) Birinci fıkra uyarınca seçimle gelen üyeliğin süresinden önce boşalması durumunda, boşalan üyelikler yedek üyelerle ikame edilir. Bir kişi birden fazla organda asıl veya yedek üye olamaz. Asıl ve yedek üyelerin seçimi ile bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.”

MADDE 29- 5653 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Personel görevlendirilmesi

EK MADDE 2- (1) 3 üncü maddede sayılan amaçların gerçekleştirilmesi için ihtiyaç duyulan personelin temini amacıyla kamu kurumlarında istihdam edilen Devlet memurları ile

öğretim elemanlarından gerekli nitelikleri taşıyanlar, Vakfın talebi ve kendilerinin isteği üzerine kurumlarınca en fazla iki yıl süreyle Vakıfta görevlendirilebilir. Söz konusu görevlendirmeler, iki yılın dolmasından sonra gerektiğinde aynı usulle ikişer yıl süreyle en fazla üç defa uzatılabilir. Bu şekilde görevlendirilenler bu görevleri süresince aylıklı izinli sayılırlar. Bunlara, yurtdışında görev yaptıkları süre için, görevlendirildikleri ülkede sürekli görevle bulunan ve 9 uncu derecenin 1 inci kademesinden aylık alan bekâr meslek memuruna ödenmekte olan yurtdışı aylığını geçmemek üzere Mütevelli Heyetince belirlenecek tutarda Vakıf tarafından ödeme yapılabilir.

(2) Görevlendirilen personele bu maddeye göre ödenecek ücrete, ikili andlaşma bulunmaması nedeniyle ilgili ülke mevzuatına göre vergi tahakkuk ettirilmesi halinde ödenmesi gereken vergi tutarını, Vakıf bütçesinden ödetmeye Mütevelli Heyeti yetkilidir.

(3) Bu şekilde görevlendirilebilecek azami personel sayısı Cumhurbaşkanlığıınca belirlenir.

(4) Vakıf bu madde kapsamında görevlendirilen personelin, görevlendirildiği yere gidiş ve geliş harcırahı ile yurtdışında görev yaptığı sürece alacağı ücret ödemelerini kendi bütçesinden yapar.

(5) Bu madde kapsamında yurtdışına gönderilenler ile beraberlerindeki bakmakla yükümlü oldukları aile bireylerinin sağlık giderleri, görevlendirme dönemini geçmemek kaydıyla sürekli görevle yurtdışına gönderilen Devlet memurları için 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda belirlenmiş olan usul ve esaslar çerçevesinde karşılanır.

(6) Bu madde uyarınca görevlendirilenlerin görev süresi, ilgili kurumlarca süresi dolmadan sonlandırılabilceği gibi Vakfın gerekçeli talebi üzerine de sonlandırılabilir.

(7) Görev süresinin bitimini veya görevlendirmenin sonlandırılmasını izleyen onbeş gün içinde görevlerine dönmeyen personel memuriyetten çekilmiş sayılır.”

MADDE 30- 5653 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 4- (1) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte görev yapmakta olan Mütevelli Heyet üyeleri, yerlerine yeni bir görevlendirme veya seçim yapılana kadar görevlerine devam ederler.”

MADDE 31- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 32- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.